

1669/2003 ΠΠΡΑΘ

Αριθμός απόφασης 1669/2003

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Μαρία Καραγιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ανδρέα Κράνη, Πρωτοδίκη, και Ευφροσύνη Σακελλαρίου, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια, και από το Γραμματέα Αναστάσιο Χατζηγεωργίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 13.11.2002 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος ..., κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Χαράλαμπο Γαγανάκη.

Των εναγομένων : 1) Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον ... και τον ..., 2) Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), εκπροσωπείται νόμιμα, τους οποίους εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος - δικαστικός αντιπρόσωπος Ν.Σ.Κ. Παναγιώτης Αθανασούλης, και 3) Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Νικόλαος Θεοδ. Χαρλαύτης.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 10.10.2001 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό 4423/318/2002, προσδιορίστηκε για την παρούσα δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι των διαδίκων ανέπτυξαν τις απόψεις τους και προφορικά και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος, η εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στα υφιστάμενα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, από τις διαφορές αυτές, όσες δεν έχουν ακόμη υπαχθεί στα δικαστήρια αυτά, πρέπει να υπαχθούν υποχρεωτικώς στη δικαιοδοσία τους μέσα σε προθεσμία πέντε ετών από την ισχύ του Συντάγματος. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται με νόμο. Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, στα πολιτικά δικαστήρια υπαγονται όλες οι ιδιωτικές διαφορές καθώς και οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας που ανατίθενται σ' αυτά με νόμο. Από τις παρατιθέμενες διατάξεις προκύπτει ότι το Σύνταγμα επιβάλλει την υπαγωγή των ιδιωτικών διαφορών στα πολιτικά δικαστήρια και των διοικητικών στα διοικητικά, χωρίς να εξειδικεύει την έννοια των εν λόγω διαφορών. Συγχρόνως όμως αφαιρεί από τον κοινό νομοθέτη την εξουσία να χαρακτηρίζει διοικητικές, όσες από τη φύση τους είναι ιδιωτικές διαφορές. Ειδικότερα, κατά την αληθινή έννοια της πρώτης από τις προπαρατιθέμενες συνταγματικές διατάξεις, διοικητικές διαφορές ουσίας, που υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι οι διαφορές που πηγάζουν, είτε από διοικητικές συμβάσεις, είτε από ενέργειες διοικητικών οργάνων, οι οποίες δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, εφόσον στη δεύτερη αυτή περίπτωση ο νόμος οργανώνει κατά τέτοιο τρόπο τη δικονομική προστασία του πολίτη, ώστε το αίτημά του ενώπιον του δικαστηρίου να είναι η

καταψήφιση σε παροχή ή αναγνώριση δικαιώματος ή έννομης σχέσης που αναφέρονται στο δημόσιο δίκαιο (ΑΠ 679/1996 Δνη 39.550).

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται ειδικότερα στα άρθρα 3 και 4 αυτού του νόμου. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. δ, το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό την εξουσία εκτός των άλλων, να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη θέση σε κυκλοφορία του πρωτοτύπου ή αντιτύπων του έργου με μεταβίβαση της κυριότητας, με εκμίσθωση ή με δημόσιο δανεισμό, σκοπός δε αυτής της διάταξης είναι να δοθεί η δυνατότητα στο δημιουργό να ελέγξει την κυκλοφορία του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων του έργου, ώστε να εισπράττει χωριστή αμοιβή κυρίως από τους νέους τρόπους εκμετάλλευσης του έργου. Επίσης, κατά το άρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. ε', το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό την εξουσία να επιτρέπει ή απαγορεύει την παρουσίαση του έργου στο κοινό. Η παρουσίαση του έργου στο κοινό σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο θα πρέπει να εκληφθεί ως μία ευρεία έννοια που περιλαμβάνει κάθε πράξη, εκτός βέβαια από τη θέση σε κυκλοφορία, με την οποία το έργο γίνεται προσιτό στο κοινό, δηλαδή σε ένα αριθμό ατόμων που δεν χαρακτηρίζονται μετεταξύ τους από ιδιαίτερες οικογενειακές, συγγενικές ή προσωπικές σχέσεις (βλ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα σελ. 110). Εξάλλου, κατά το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. α' ν. 2121/1993, το ηθικό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό, μεταξύ άλλων, την εξουσία δημοσίευσης, με βάση την οποία ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για το χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο κατά του οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό, δηλαδή πότε και πως θα δημοσιευτεί (βλ. Καλλινίκου ό.π. σελ. 86). Περαιτέρω, το άρθρο 65 ν. 2121/1993 προβλέπει ένα πλέγμα αστικών κυρώσεων που ισχύει ενιαία σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς να αποκλείεται η συμπληρωματική εφαρμογή των διατάξεων του Αστικού Κώδικα. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 65, ο δημιουργός μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματος του, αγωγή για άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, αγωγή για αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, αγωγή για απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού και αγωγή για απόδοση του κέρδους (μη γνήσια διοίκηση αλλοτρίων).

Ο ενάγων ισχυρίζεται στην κρινόμενη από 10.10.2001 αγωγή του, ότι το Νοέμβριο 1997 προκηρύχθηκε από το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.) διαγωνισμός με αντικείμενο τη δημιουργία σχεδίου, το οποίο θα μπορούσε να γίνει αφίσα με θέμα τη Ναυτική Εβδομάδα 1998. Οτι στο διαγωνισμό συμμετείχαν οι σπουδαστές της σχολής Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών του Τ.Ε.Ι. Αθηνών. Οτι ο ενάγων ως φοιτητής τότε της ως άνω σχολής έλαβε μέρος στο διαγωνισμό, το δε σχέδιο του κέρδισε το Α' βραβείο, το οποίο του απονεμήθηκε μαζί με χρηματική αμοιβή εκ δραχμών 200.000. Οτι το μήνα Απρίλιο 2001 πληροφορήθηκε ότι το παραπάνω σχέδιο του είχε τυπωθεί στο πίσω μέρος τηλεκαρτών, τις οποίες είχε εκδώσει ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος κατά το έτος 1998 και οι οποίες είχαν ως θέμα τη Ναυτική Εβδομάδα. Ότι το σχέδιο του παραδόθηκε από το Γ.Ε.Ν. στον Ο.Τ.Ε. και χρησιμοποιήθηκε από τον τελευταίο σε 250.000 τηλεκάρτες, τις οποίες εκτύπωσε και κυκλοφόρησε, χωρίς να ζητηθεί από τους εναγόμενους η άδειά του, ως δημιουργού, γι' αυτή τη χρησιμοποίηση του έργου του. Οτι έτσι οι εναγόμενοι προσέβαλαν τόσο το περιουσιακό όσο και το ηθικό δικαίωμα του στο ως άνω έργο του. Ότι, από τον οποιονδήποτε επιλέγει να διαφημιστεί μέσω των τηλεκαρτών, ο Ο.Τ.Ε. αποκερδαίνει το ποσό των 60 δραχμών ανά τηλεκάρτα πλέον 18% ΦΠΑ. Οτι από την εκτύπωση και θέση σε κυκλοφορία 250.000 τηλεκαρτών ο Ο.Τ.Ε. κέρδισε το σ' αυτόν καταβληθέν από το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας, το οποίο διαφημίστηκε μέσω των τηλεκαρτών, ποσό των 17.700.000 (250.000 τηλεκάρτες Χ 60 δραχμές ανά τηλεκάρτα = 15.000.000 + 18% = 17.700.000) δραχμών. Οτι από τη μέσω των τηλεκαρτών διαφήμιση της Ναυτικής Εβδομάδας, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πέραν του κύριου λόγου ηθικού οφέλους που είχε, είχε και κέρδος, το οποίο

ισούται προς το ποσό που δαπάνησε για τη διαφήμιση ήτοι 17.700.000 δραχμές. Και ότι από την εκ μέρους των εναγομένων παράνομη και υπαίτια προσβολή της πνευματικής του ιδιοκτησίας, ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη. Ζητεί δε, μετά από παραδεκτό (άρθρο 223 ΚπολΔ) περιορισμό του αιτήματος της αγωγής με τις προτάσεις του ενάγοντα, να αναγνωρισθεί το επί του σχεδίου δικαίωμα του και να παραισφθεί η προσβολή του στο μέλλον καθώς επίσης να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να του καταβάλουν, σε ολόκληρο καθέναν, το ποσό των 17.700.000 δραχμών, που αποτελεί το κέρδος που αυτοί αποκόμισαν από την εκμετάλλευση του έργου του, και το ποσό των 10.000.000 δραχμών, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, με το νόμιμο τόκο (γι' αμφοτέρω τα ποσά) από την επίδοση της αγωγής. Ζητεί επίσης να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στη δικαστική του δαπάνη. Η αγωγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, πρέπει να απορριφθεί ως παθητικώς ανομιμοποίητη, καθόσον το Γ.Ε.Ν. είναι αυτοτελής δημόσια υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και δεν έχει ιδιαίτερη νομική προσωπικότητα, ούτε είναι αυτοτελές νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εφόσον μάλιστα δεν έχει ιδιαίτερο διοικητικό συμβούλιο ούτε δική του περιουσία, και συνακόλουθα δεν έχει ικανότητα να είναι διάδικος. Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή, με το προεκτιθέμενο περιεχόμενο και αιτήματα, σύμφωνα και με όσα στην αρχή της παρούσας εκτίθενται, υπάγεται, και κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, στη δικαιοδοσία του παρόντος τακτικού πολιτικού δικαστηρίου (άρθρο 1 στοιχ. α' ΚπολΔ), καθόσον το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας χρησιμοποιώντας, κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς, αυθαίρετα και χωρίς την άδεια του ενάγοντα το σχέδιο του τελευταίου, δεν ενήργησε ως διοικητικό όργανο που αεί δημόσια εξουσία. Επίσης, η αγωγή αρμοδίως και παραδεκτά (άρθρα 7, 9, 18 αρ. 1, 25 παρ. 1,2 ΚπολΔ) εισάγεται προς συζήτηση στο παρόν Δικαστήριο κατά την τακτική διαδικασία, μετά την αποτυχία της απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. το από 14.2.2002 πρακτικό αποτυχίας της απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς, που συντάχθηκε και προσκομίζεται από την πληρεξούσια δικηγόρο του ενάγοντος), και είναι νόμιμη, με την παρακάτω εξαίρεση, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 2, 2, 3 παρ. 1 στοιχ. δ' και ε', 4 παρ. 1 εδ α, 6, 65 παρ. 1, 2, 3 ν. 2121/1993, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 481, 482, 346 ΑΚ (ειδικά ως προς το αίτημα αναγνώρισης νόμιμων τόκω από την επίδοση αναγνωριστικής αγωγής βλ. ΟΛΑΠ 13/1994 Δνη 35.1260) και 176 ΚπολΔ. Η αγωγή, κατά το κεφάλαιο, με το οποίο ζητείται από το πρώτο εναγόμενο η καταβολή ποσού 17.700.000 δραχμών ως κέρδους που αποκόμισε από την εκμετάλλευση του έργου του ενάγοντα, είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην αγωγή το ποσό αυτό είναι το δαπανηθέν από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για τη διαφήμιση της Ναυτικής Εβδομάδας και δε συνιστά κέρδος, κατά την έννοια που περιέχεται στο άρθρο 65 παρ. 3 ν. 2121/1993, το οποίο (κέρδος) άλλωστε και κατά τα αναφερόμενα την αγωγή είναι αδύνατο να υπολογιστεί συνιστάμενο κατά κύριο λόγο σε ηθικά οφέλη. Ακολούθως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Οι εναγόμενοι με τις έγγραφες προτάσεις τους αρνούνται αιτιολογημένα την αγωγή. Περαιτέρω, ο εναγόμενος ΟΤΕ ισχυρίζεται ότι η άσκηση της κρινόμενης αγωγής υπερβαίνει τα επιβαλλόμενα από το άρθρο 281 ΑΚ όρια της καλής πίστης και των χρηστών ηθών, δεδομένου ότι ο ενάγων γνώριζε ότι η αφίσσα, στην οποία θα τυπωνόταν το έργο του, επρόκειτο να τύχει ευρύτατης προβολής σε ολόκληρη την Επικράτεια, καθώς επίσης ότι στο κείμενο της «προκήρυξης του διαγωνισμού» γινόταν λόγος εκ μέρους του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας περί αφίλοκερδούς προσφοράς για τη συμμετοχή των σπουδαστών της σχολής γραφιστών του ΤΕΙ Αθήνας στο διαγωνισμό. Ο ισχυρισμός αυτός του δεύτερου εναγομένου πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, εφόσον τα εκτιθέμενα για τη θεμελίωσή του στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ πραγματικά περιστατικά κα αν ακόμη θεωρηθούν ως αληθή, δεν συνιστούν συμπεριφορά του ενάγοντα υπερβαίνουσα προφανώς τα επιβαλλόμενα από την πιο πάνω διάταξη όρια της καλής πίστης, των χρηστών ηθών καθώς και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος.

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων, τους οποίους το Δικαστήριο εξέτασε ένορκα στο ακροατήριό του, και τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν νόμιμα και επικαλούνται αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Κατά μήνα

Νοέμβριο 1997 το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας ενημέρωσε εγγράφως το Διευθυντή της Σχολής Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών ΤΕΙ Αθηνών για την πρόθεσή του να εκτυπώσει, στα πλαίσια του εορτασμού της Ναυτικής Εβδομάδας 1998, αφίσα προβολής του ενλόγω εορτασμού, κάλεσε δε τους σπουδαστές της παραπάνω σχολής να εκδηλώσουν το καλλιτεχνικό τους ενδιαφέρον για τη δημιουργία έργων που θα μπορούσαν να γίνουν αφίσα, η οποία θα προωθούνταν σε ολόκληρη την Επικράτεια, καθώς επίσης καθόρισε χρηματικά βραβεία για τις τρεις καλύτερες αφίσες. Ο ενάγων, ο οποίος κατά το χρονικό διάστημα ετών 1997-1998 ήταν σπουδαστής της παραπάνω σχολής ΤΕΙ Αθήνας, έλαβε μέρος στο διαγωνισμό και το σχέδιο του κρίθηκε ως το καλύτερο και εκτυπώθηκε σε αφίσα για την προβολή της Ναυτικής Εβδομάδας 1998, πήρε δε ο ενάγων το πρώτο βραβείο εκ δραχμών 200.000. Κατά μήνα Ιούνιο 1998, επίσης επ' ευκαιρία του εορτασμού της Ναυτικής Εβδομάδας και για την προβολή αυτού, ο ΟΤΕ, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ΓΕΝ, εξέδωσε τηλεκάρτα με θέμα τη Ναυτική Εβδομάδα, στην πίσω πλευρά της οποίας (τηλεκάρτας) τυπώθηκε το ανωτέρω σχέδιο του ενάγοντα. Το σχέδιο αυτό παραδόθηκε από το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού στον ΟΤΕ και τυπώθηκε από τον τελευταίο στην τηλεκάρτα, χωρίς να ζητηθεί οποιαδήποτε άδεια από τον ενάγοντα δημιουργό του έργου. Ωστόσο, ο ενάγων ως δημιουργός του έργου έχει δικαίωμα να αποφασίζει αν και πότε το έργο του θα δίνονταν στη δημοσιότητα και υπό ποιους όρους, δεδομένου ότι με την πρώτη δημοσίευση του έργου στην αφίσα για τη Ναυτική Εβδομάδα δεν εξαντλήθηκε η εξουσία αυτού (ενάγοντα) να αποφασίζει για κάθε συγκεκριμένο τρόπο και μορφή δημοσίευσης του έργου του στο κοινό. Περαιτέρω, η εκτύπωση του έργου του ενάγοντα σε τηλεκάρτες αποτελεί ένα νέο τρόπο εκμετάλλευσης του έργου, τον οποίο είχε δικαίωμα να αποφασίσει ο ενάγων ως δημιουργός του έργου και στη συνέχεια να διαθέσει το σχέδιο του στους εναγόμενους αλλά και να παρουσιάσει το έργο του με το νέο αυτό τρόπο στο κοινό. Επομένως, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας παραδίνοντας στον ΟΤΕ το σχέδιο του ενάγοντα, χωρίς να λάβει την άδεια αυτού, και ο ΟΤΕ τυπώνοντας, επίσης χωρίς την άδεια του ενάγοντα, το σχέδιο στις τηλεκάρτες προσέβαλαν παράνομα το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του τελευταίου επί του συγκεκριμένου σχεδίου. Η προσβολή αυτή οφείλεται σε υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου, αφού αυτό γνώριζε ότι το επίδικο σχέδιο είχε ζητηθεί για να τυπωθεί σε αφίσα, ουδενία δε άλλη χρησιμοποίηση του σχεδίου είχε αναφερθεί στο σχετικό προς τη Σχολή Γραφιστών έγγραφο. Αντίθετα δεν προέκυψε πως για την παραπάνω προσβολή συντρέχει υπαιτιότητα του ΟΤΕ, αφού αυτός, μετά τη λήψη του από 10.12.1997 εγγράφου του Υπουργείου Εθνικής Αμυνας με το οποίο ενημερωνόταν για τον εορτασμό της Ναυτικής Εβδομάδας 1998 και παρακαλούνταν να εξετάσει τη δυνατότητα έκδοσης κάρτας χρήστη καρτοτηλεφώνου του ΟΤΕ που να απεικονίζει την αφίσα της Ναυτικής Εβδομάδας, αποφάσισε να συμβάλλει στον εορτασμό της Ναυτικής Εβδομάδας 1998 με την δωρεάν έκδοση τηλεκάρτας αφιερωμένης στο θέμα, στη συνέχεια δε έλαβε από το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας το επίδικο σχέδιο, το οποίο και τύπωσε στη μία πλευρά του σχεδίου έγινε καλόπιστα εκ μέρους του ΟΤΕ, ο οποίος δεν ενημερώθηκε από το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας για το ποιος ήταν ο δημιουργός του σχεδίου. Επίσης δεν προέκυψε από οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο ότι ο εναγόμενος ΟΤΕ αποκόμισε κέρδος εκ δραχμών 17.700.000 από την παραπάνω εκμετάλλευση του έργου του ενάγοντα. Μετά τα παραπάνω, η κρίνόμενη αγωγή πρέπει να γίνει ενμέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων οι ακόλουθες κυρώσεις του άρθρου 65 ν. 2121/1993. Ειδικότερα πρέπει α) να αναγνωρίσουν οι εναγόμενοι (α' και γ') το δικαίωμα του ενάγοντα ως πνευματικού δημιουργού του σχεδίου που έχει τυπωθεί στην πίσω πλευρά των τηλεκαρτών που είχαν ως θέμα τη Ναυτική Εβδομάδα 1998, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι (α' και γ') να παραλείπουν στο μέλλον οποιαδήποτε προσβολή της πνευματικής του ιδιοκτησίας και γ) να αναγνωριστεί ότι το πρώτο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει, εντόκως από τη επίδοση της αγωγής, στον ενάγοντα, ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη από τη σε βάρος του αδικοπραξία το ποσό των 20.542,92 ευρώ (αντίστοιχο των 7.000.000 δραχμών, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 2842/2000, με την οποία το ευρώ αντικατέστησε τη δραχμή, ως νόμισμα της χώρας), το οποίο το Δικαστήριο, σταθμίζοντας τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας, κρίνει εύλογο, σύμφωνα με το άρθρο 931 ΑΚ. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων, λόγω της μερικής νίκης και μερικής ήττας κάθε διαδίκου, πρέπει να κατανεμηθούν ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας του καθενός (άρθρο 178 ΚπολΔ), προκειμένου δε περί

του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου η σε βάρος του δικαστική δαπάνη πρέπει να επιβληθεί μειωμένη σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 ν. 3693/1957, όπως ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας κατ' αντιβολία.

Απορρίπτει την αγωγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος.

Υποχρεώνει τους εναγόμενους (Ελληνικό Δημόσιο και Ο.Τ.Ε) να αναγνωρίσουν το δικαίωμα του ενάγοντα ως πνευματικού δημιουργού του σχεδίου που έχει τυπωθεί στην πίσω πλευρά των τηλεκαρτών που είχαν ως θέμα τη Ναυτική Εβδομάδα 1998.

Υποχρεώνει τους άνω εναγόμενους να παραλείπουν στο μέλλον οποιαδήποτε προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας του ενάγοντα επί του άνω σχεδίου του.

Αναγνωρίζει ότι το Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των είκοσι χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα δύο ευρώ και ενενήντα δύο λεπτών (20.542,92), με το νόμιμο τόκο από τον επίδοση της αγωγής. Και

Επιβάλλει σε βάρος των εναγομένων μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει για μεν το Ελληνικό Δημόσιο στο ποσό των πεντακοσίων (500,00) ευρώ, για δὲν τον Ο.Τ.Ε. στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 19.3.2003

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα την 24 Μαρ. 2003, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ